

4. lipnja, 21.00
Gradska riva
Andrina Frleta, koncert

4. lipnja, 22.00
Gradska riva
10. ocjenjivanje vina otoka Krka
– podjela diploma najboljim vinarima i besplatna degustacija nagrađenih vina

6. lipnja, 21.00
Scena Zidine (Trg krčkih glagoljaša)
“Tako su govorili Dalmatinci i Boduli”,
Alan Žic – Teklin
– promocija knjige
– nastupa: Mješoviti zbor “Lavanda”, Novigrad

14. lipnja
Velika vijećnica Grada Krka (Kino Krk)
“Krk – blagost mora, dašak gora”, Milan Sijerković
– promocija knjige

20. lipnja, 21.00
Velika vijećnica Grada Krka (Kino Krk)
“6 milimetara”, monodrama, Teatar Erato
Tekst: Nikolina Bogdanović prema romanu Josipe Pavičić Berardini /
Režija: Ksenija Zec / Izvodi: Daria Lorenci Flatz
Ulaz slobodan!

21. lipnja, 21.00
Galerija Decumanus
“Ljubav i otpor Ivane Popović”, druga izložba
– otvorenje izložbe

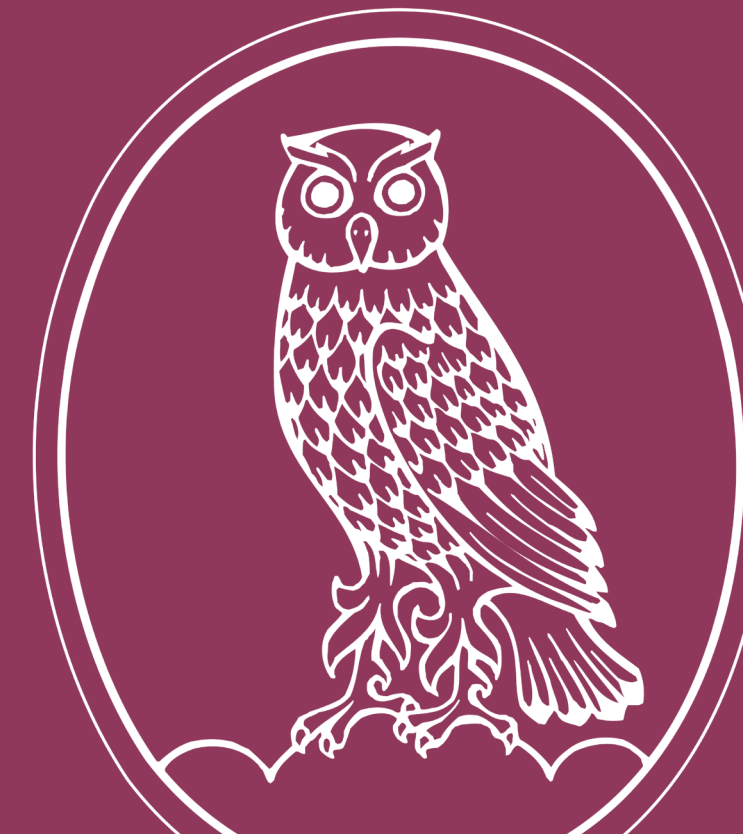
Grad Krk

sa zadovoljstvom Vas poziva da budete dragi gost u programu povodom
proslave blagdana sv. Kvirina, zaštitnika Biskupije Krk i Grada Krka,
te obilježavanja Dana Grada Krka.

Gradonačelnik
Dario Vasilić, prof.

Dan Grada Krka

1. – 21. lipnja 2019.

1. lipnja, 21.00
Galerija Decumanus
“Ljubav i otpor Ivane Popović”, prva izložba
– otvorenje izložbe

1. lipnja, 22.00
Trg krčkih glagoljaša
Let 3, koncert
Ulaz slobodan!

2. lipnja, 11.15
Crkva sv. Kvirina (Katedralna riznica Krk)
“Crkveni motivi Ivana Volarića”
– predstavljanje izložbe

3. lipnja, 09.00 / 10.15 / 11.30
Frankopanski kaštel
Dječja predstava “Frankopanov prsten”, Teatar OZ
– za vrtičare i djecu nižih razreda osnovne škole iz Krka

4. lipnja, 10.00
OŠ Fran Krsto Frankopan – Područna škola Vrh
Dječja predstava “Frankopanov prsten”, Teatar OZ
– za vrtičare i djecu nižih razreda osnovne škole iz Vrha

4. lipnja, 19.00
Krčka katedrala
Svečana koncelebrirana sveta misa
– misu predvodi mons. Josip Mrzljak,
varaždinski biskup

4. lipnja, 20.30
Gradska riva / stari grad
Gradska glazba Krk, promenađni nastup
Folklorna skupina, promenađni nastup

Galerija Decumanus, 1. – 20. lipnja / 21. lipnja – 4. srpnja 2019.

“Ljubav i otpor Ivane Popović”, retrospektivna izložba u dvije dionice

Ivana Popović akademska je kiparica i multimedijaska umjetnica, koja je istraživala i povezivala brojne umjetničke discipline: performans, modni dizajn, kazalište, kostimografiju, kiparstvo, slikarstvo, crtež i primijenjenu umjetnost. Ona je jedna od najintrigantnijih hrvatskih suvremenih umjetnica koja je svojom preranom smrću ostavila javnosti nedovoljno poznat opus koji je po prvi puta obrađen i prezentiran retrospektivnom izložbom “Ljubav i otpor Ivane Popović” u Muzeju suvremene umjetnosti ove godine.

Tijekom lipnja u Galeriji Decumanus predstaviti će se dvije dionice retrospektivne izložbe. Prvom dionicom predstaviti će se odabir performansa, kostimografije i kiparstva te ciklusa “Zecomanije” i “Singer Sing”, a drugom slikarski opus, modni dizajn i ciklus “Žrtva mode” ove svestrane umjetnice.

Još kao studentica kiparstva Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu krajem 80-ih i početkom 90-ih godina 20. stoljeća, djelovala je na nezavisnoj kazališnoj sceni kao voditeljica kazališnih skupina – Studio kinetičke figurativne skulpture “Linija manjeg otpora” i “Virus Teatar Michelangelo” povezujući pokret, kiparstvo, kazališnu režiju i kostimografiju. Već se na prvim izvedbama (revija šešira na Trgu Kamplinu u Krku, a potom u zagrebačkom Kulušiću 1989., predstava “Ribizl bomba” na Eurokazu 1991.) pojavljuju elementi koji će trajno obilježiti njezin rad. To su sklonost igri, parodiji, travestiji i ironiji, skulpturalnosti kostima i preobrazbi tijela kostimom te umjetnički aktivizam i kritička pozicija koja je prisutna kroz njeno središnje umjetničko i životno načelo, tzv. “etiku estetike”. Ostvarila je zapažen kostimografski opus za preko 20 predstava u Sloveniji i Hrvatskoj (na predstavama Montažstroja, Dragana Živadinova, Marka Peljhana, Ivica Buljana, Krešimira Dolencića, Ivana Lea Leme i drugih).

Njezino djelovanje na području mode baziralo se na neobičnim i provokativnim, društveno aktualnim i kritički osmišljenim modnim revijama te je rijedak primjer autonomnog i radikalnog redefiniranja okvira i mogućnosti djelovanja na polju modnog dizajna. Odjeću je šivala sama te je ručno bojala i oslikavala tkanine. “Šivanju pristupam kao čistom kiparstvu: pogledam čovjeka, skinem mjeru i napravim mu oklop. Ne pratim modne trendove nego

ljude i društvo.” U seriji projekata “Žrtva mode” i “Standard konfekciji” najjasnije je simbolički upisana Ivanina profesionalna i privatna kritika modnog sistema. Prikaz modne procesije koju je izvela 1995. u prostoru Muzeja suvremene umjetnosti pod nazivom “Madona: Ja sam trudna”, “Ja: Ja sam žrtva mode!”, dobio je globalnu vidljivost emitiranjem na MTV-u u emisiji “PULSE”.

U medijskim kampanjama zagovarala je prava žena i marginalnih skupina te se borila za bolju zdravstvenu skrb i prevenciju karcinoma dojke. Neovisno o mediju djelovanja, često joj je upravo vlastiti život bio polazište umjetničko-aktivističkog djelovanja. U vizualnoj umjetnosti ostvarila je raznorodan opus: slike, kolaže, crteže, skulpture, instalacije. Nije ju zanimalo istraživanje forme, već prikaz trenutka i doživljaja, prijenos emocija i priče. Uvijek joj je čovjek bio u središtu, a priroda drugi izvor nadahnuća. Poticaj je često pronalazila i u preuzimanju motiva iz bogatog repertoara “visoke” i “popularne” kulture (ciklus crno-bijelih slika “Bad Bad Boys”).

Ivana Popović dugogodišnjim je projektom “Promatrači”, koji započinje 2011. i kontinuirano ga radi do kraja života, ostvarila jedinstveno umjetničko ostvarenje epskih razmjera. Projekt je imao i snažan osobni pečat jer je bio potaknut i vođen strastvenom željom za ozdravljenjem. U glini oblikuje na tisuće minijaturnih glava – individualiziranih portreta različitih fizionomija, koji u gustim skupinama posjećuju razne lokacije i postaju sudionicima kulturnih, ali i svakodnevnih događanja. Popović je jednom prigodom sumirala: “Kad sam se upustila u izradu tih lica sami su me doveli do odmaka od njihove tehničke stvarnosti i započeli avanturu promatranja raznih prenapregnutih situacija iz života ljudi.”

Ivana Popović u svom radu, bilo umjetničkom ili modnom, nikada nije bila žrtva konvencija koje nam nameće društveni i kulturni kontekst. Svježom i hrabrom energijom provocirala je domaću publiku. Spontano je radila interdisciplinarno i intermedijalno pa je teško danas napraviti jasnu razliku između njenog kostimografskog, modno-dizajnerskog, kiparskog i performativnog rada. Sebe je kratko znala predstaviti tvrdnjom da se bavi teatralizacijom vizualne kulture.

Ovaj izložbeni projekt provodi se u suradnji s Muzejom suvremene umjetnosti Zagreb, a prati ga katalog monografskog karaktera. Kustosica izložbi je Nataša Ivančević, pomoćnica ravnateljice i muzejska savjetnica Muzeja suvremene umjetnosti Zagreb. Autorica likovnog postava je likovna umjetnica Lada Sega.

Crkva sv. Kvirina (Katedralna riznica Krk), 2. lipnja 2019.

“Crkveni motivi Ivana Volarića”

– predstavljanje izložbe

U Katedralnoj riznici – crkvi sv. Kvirina u Krku Biskupija Krk ove godine priređuje izložbu posvećenu Ivanu Volariću, domaćem umjetniku i dekorateru iz prve polovice 20. st. (Vrbnik, 13. prosinca 1873. – Baška, 12. lipnja 1948.). Do sada vrlo slabo poznavan i valoriziran ovaj je umjetnik prvih desetljeća prošlog stoljeća oslikao i ukrasio velik dio crkava na otoku Krku te iza sebe ostavio određeni broj slika religiozne tematike u više crkava Krčke biskupije. Djelovao je također u Dubrovniku i Boki Kotorskoj. Izložbom su prikazani njegovi dekoraterski radovi u župnim crkvama u Omišlju, Dubašnici, Vrhcu, Vrbniku i u crkvi sv. Antona u Dobrinju. Od originala izloženo je šest postaja križnog puta iz župne crkve u Ćunskom, oltarna pala “Sv. Obitelj” iz župne crkve u Baški i slika “Sv. Antun propovijeda ribama” iz crkve sv. Antuna u Vrbniku.

Stalni postav riznice čine najvrjednije umjetnine iz Krčke katedrale: “Raspeti Krist s Marijom i Ivanom” nepoznatog autora iz 1370. u središnjoj apsidi, “Frankopanska pala”, djelo venecijanske radionice iz 1477. godine u lijevoj lađi, “Bogorodica s Djetetom” nepoznatog autora iz 15. st. te dva kamena ulomka “scholae cantorum” iz 9. st., na pilastrima s lijeve i desne strane ulaza u crkvu.

Scena Zidine (Trg krčkih glagoljaša), 6. lipnja 2019.

“Tako su govorili Dalmatinci i Boduli”, Alan Žic – Teklin

– promocija knjige

Nepune dvije godine nakon predstavljanja knjige “Tako je govorio Burbur – izumrla dalmatski jezik i njegov krčki dijalekt veljotski” Grad Krk ima zadovoljstvo publici predstaviti i nastavak, “Tako su govorili Dalmatinci i Boduli”. Velik interes medija i javnosti rezultirali su novim otkrićima: “Kao da je netko otvorio nekakvu slavinu – počele su najprije kapati, a onda i teći, nove informacije o dalmatskom”, navodi autor Alan Žic – Teklin u predgovoru. Javljali su se Krčani sa sjećanjima iz obiteljske predaje, starim fotografijama... Zahvaljujući njima, te otkrićima u austrijskim i istarskim arhivima, nova je knjiga još jedna kockica u mozaiku poučne priče o zadnjim danima veljotskog. Simbolika i aktualnost te naše krčke priče, dosegla je ne samo slikare, pjesnike i rock grupe u Španjolskoj, nego i (čitamo u novom nastavku) ušla u peruanske školske udžbenike, irsku poeziju, rumunjske putopise, nizozemske bestsellere...

Podnaslov “Bubur se vraća kući” krije jedno od najvećih iznenađenja: To, da se dalmatski jezik možda vraća u život, nakon više od 120 godina izumrlosti, zahvaljujući trudu grupice lingvista koji daleko od očiju javnosti pripremaju udžbenik za sve one koji bi ga željeli naučiti. Alan Žic – Teklin, na “ispomoći” tom cilju, krenuo je u “safari”, u lov na dalmatske riječi. Našao ih je tamo gdje ih nitko nije tražio: u magijskim obredima liječenja, u toponimima koje se pristojni Krčani nisu usudjeli niti izgovarati, u pjesmama koje su se još do nedavno pjevale, a da nitko nije ni znao da su napisane na veljotskom!

Na momente poprimajući karakteristike trilera (ili barem telenovele), u kojoj pohlepne udovice i slavni lingvisti krađu, lažu, varaju, skrivaju i zatajuju, ovo uzbudljivo, lako čitljivo štivo vodi nas u neočekivane obrate koje skrivaju prašnjavi spisi i stara pisma.

Knjiga završava poglavljem o izumiranju krčkih dijalekata, koje se upravo (a da to i ne primjećujemo) događa danas i ovdje, pred našim očima, čime proročanski upozorava na riječi zadnjeg govornika veljotskog, Antonija Udine Burbura: “NON DEMENTIKUOTE EL VETRUM UDAINA!” (“Ne zaboravite staroga Udinu!”)